

gerne var inkluderet. Jeg har talt om, at de kom, efter at Arbejderne var udført. Det ærede Medlem Hr. Pitzner siger nu, at det Skur kunde — i Overensstemmelse med, hvad jeg selv havde sagt, at det var et ganske almindeligt Træskur paa 4 Pæle — ganske naturligt ikke være mere værd end det, det blev solgt for, efter 5 Aars Brug. Nej, det er vist rigtigt nok, men det var heller ikke de Tusinder værd, det kostede, da det blev stillet op. I hvert Fald vil jeg fremdeles forbeholde mig Ret til at paatale den Slags Misbrug af Statens Penge. Jeg har, som det fremgaar af Fortrykket, ønsket denne Sag rejst for, som jeg sagde, at give Ministeren Anledning til at redegøre for alle disse Spørgsmaal. Det kan jo ikke hjælpe, at det ærede Medlem Hr. Pitzner vil klare sig med at give mig Medhold i de mest graverende Tilfælde og alligevel samtidig gøre hele min Anklage værdiløs. Saadan kan man nemlig ikke diskutere i det lange Løb.

J. C. A. Larsen: Til den lille hidsige Fægtning, der nu har fundet Sted mellem de ærede Medlemmer, vil jeg gerne have Lov til at sige efter de Erfaringer, jeg selv har gjort som gammel Haandværker: Mon disse Byggeforetagender i væsentlig Grad skiller sig fra andre Byggeforetagender, som Staten lader udføre?

Til den højtærede Trafikminister er der fra en større Del Grundejere i Tikøb Sogns sydøstlige Del fremsendt et Andragende om forbedret Toggang om Eftermiddagen for Skolebørn, som søger Skolerne i København og Rungsted. Som oplyst i dette Andragende løber det Tog, der passer med Skoletiden, kun til Rungsted, hvor Børnene, der skal længere mod Nord, maa vente og tage med et Godstog, hvilket bevirker et længere Ophold for dem paa Rungsted Station, som om Vinteren, naar det er koldt, kan være ubehageligt og jo tillige medfører, at de kommer senere hjem til Lektielesning o. s. v. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Trafikminister at undersøge disse Forhold og stille sig villigt overfor en eventuel Ændring og søge en Mulighed for, at dette Tog, som standser ved Rungsted, kan løbe helt igennem til Helsingør. I det samme Andragende omtales, at en Del af Beboerne Vest for Banelinien ved Forlængelsen af Vejen og den Underføring, der er foretaget under Banelinien, har faaet ca. 1 km længere til Stationen. Disse Mennesker har følt sig meget skuffede over, at man, da man i Fjor og i Aar har bygget en ny Tunnel til det vestlige Spor, hvor der er Perron for sydgaaende

Tog, ikke har ført den helt igennem, saa man ogsaa fra den Side kunde faa Adgang til Stationen. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister at undersøge disse Forhold og muligvis foretage en Forandring.

Jeg ønsker tillige overfor den højtærede Minister i Aar ligesom i Fjor at rette en kraftig Henstilling om Midtsjællands-Banens Færdiggørelse, om at fremskynde Arbejdet dér i saa stor Udstrækning som muligt. Der er kommet et Andragende fra en Del Kommuner inde i Horns Herred, støttet af Kommunerne mellem Frederikssund og Hillerød; det er jo en Kendsgerning, at Horns Herred er stiftmoderligt behandlet og har et vist Krav paa at faa en Togforbindelse; og jeg maa have Lov til at sige i Dag, som jeg udtalte i Fjor, at denne Bane vil ikke kunne løse den Opgave, som det var Forudsætningen, at den skulde løse, før den er ført helt igennem til Hillerød. Mellem Hillerød og Frederikssund er jo det meste af Jordarbejdet ikke paabegyndt; der kunde da være god Anledning nu, da der er saa megen Arbejdsløshed, til at sætte en Del Jordarbejder i Gang dér, og derfor vil jeg henstille til den højtærede Minister at drage Omsorg for, at dette kan ske.

Jeg skal saa henvende mig til den højtærede Finansminister, og jeg vil begynde med at bringe ham en Tak for den Forstaaelse, han har vist overfor Arvefæsteyderne i Frederiksborg Amt. Jeg takker ham, fordi han resolut gav en Henstand paa to Maaneder, som hjalp de smaa Landmænd, og jeg takker ham under den Synsvinkel, at hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp. Jeg haaber, at naar den højtærede Minister har faaet den Undersøgelse gennemført, som han har forklaret alt er iværksat, maa der kunne findes en Løsning, som kan hjælpe de Arvefæsteydere, som i Forvejen sidder haardt i det; der er en Mængde smaa Jordbrugere iblandt dem.

Jeg vil saa gerne rette nogle Ord til den højtærede Landbrugsminister. Der har i et Par københavnske Blade i denne Sommer i nogle Artikler været fremsat en Kritik over Fiskeriet i Esrom Sø og en skarp Kritik over Fiskerilejerne i Søen. Jeg tror nu, at de, der har skrevet disse Artikler, ikke har været rigtig kendt med Forholdene, det gælder navnlig om en Artikel i „Ekstra-bladet“, der var ret skarp imod Fiskerilejerne. Som lokal kendt Mand tror jeg, jeg har Kendskab til Forholdene, og jeg mener, at Skaden ligger langt tilbage i Tiden. Esrom Sø, som for øvrigt ogsaa de andre nordsjællandske Søer, har haft en